

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2359

гр. София, 01.04.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в закрито заседание на 01.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

като разгледа дело номер **1556** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на К. М. А., родена на 07. 02. 1991 г., гражданка на Л., ЛНЧ [ЕГН], ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 1417 / 02. 06. 2020 г. на зам. председателя на Държавна агенция за бежанците, с което се прекратява предоставения с Решение № 4715 / 06. 11. 2001 г. статут на бежанец на жалбоподателката.

Съдът намира, че подадената на 01. 02. 2021 г. жалба, е просрочена, поради което следва да се остави без разглеждане, а производството по делото да се прекрати.

Видно от материалите по приложената административна преписка, на оспореното решение е отбелязано, че се счита за връчено на 02. 07. 2020 г. В тази връзка е представено (стр. 65) съобщение рег. № 6930 / 02. 06. 2020 г., с което се уведомява жалбоподателката, че е издадено Решение № 1417 / 02. 06. 2020 г. на зам. председателя на ДАБ за прекратяване предоставения с статут на бежанец. Уведомява се жалбоподателката, че следва да се яви в ДАБ, за получаване на препис от решението, както и, че ако не се яви, решението ще е счита за връчено на основание чл. 79а, във връзка с чл. 76, ал. 4 от ЗУБ.

Видно от приложените (стр. 61,62) известие за доставяне и копие на пощенски плик, съобщението рег. № 6930 / 02. 06. 2020 г, е изпратено на известния адрес на жалбоподателката (посочен в регистрационен лист – стр. 69, а също така и в жалбата до съда) – [населено място], [улица], вх. „Б“, ет. 1, ап. 4, като същото се е върнало с отметка „непотърсен“.

При това положение, правилно е посочено от административния орган, че решението се счита за връчено на 02. 07. 2020 г.

На основание чл. 79а от ЗУБ, решенията по този раздел се връчват по реда на чл. 76.

Съгласно чл. 76, ал. 4 от ЗУБ, при неявяване в 7-дневен срок от получаване на съобщението с обратната разписка решението се счита за връчено. В този смисъл

изрично чл. 76, ал. 5 от ЗУБ предвижда, че ако съобщението с обратната разписка се върне в Държавната агенция за бежанците поради невъзможност за връчване, решението се счита за връчено.

В конкретния случай, решението за прекратяване на статута е изпратено на единствения известен адрес, като жалбоподателката не твърди, че е налице друг адрес за получаване на съобщения, за който да е уведомила държавните органи. Напротив, видно и от подадената жалба, К. А., продължава да сочи този адрес за кореспонденция с ответника.

В същото време, съобщението с обратна разписка се е върнало в ДАБ, като непотърсено, поради което и на основание чл. 76, ал. 5 от ЗУБ, се смята за връчено.

Доколкото в оспореното решение е посочено, че същото се счита за връчено на 02. 07. 2020 г., то и срока за обжалването му е изтекъл на 16. 07. 2020 г., а подадената на 01. 02. 2021 г. жалба е просрочена.

Съдът намира за неоснователни доводите в жалбата, че нормата на чл. 76, ал. 5 от ЗУБ, не следвало да се прилага, тъй като противоречала на другите разпоредби от ГПК и АПК.

Доколкото така посочената норма е специална, същата дерогира общите правила за връчване на съобщение, предвидени в АПК.

Съдът намира за неоснователни доводите за нарушено право на достъп до съд, тъй като възможността за оспорване на решението на административния орган е гарантирано от закона, но поради собственото си процесуално бездействие жалбоподателката сама се е лишила от тази възможност.

В тази връзка следва да се отбележи, че с Решение № 6923 / 10. 12. 2019 г. на председателя на ДАБ (стр. 155), е образувано производство за прекратяване на предоставения статут на бежанец на К. М. А., за което същата е уведомена на 04. 02. 2020 г. В тази връзка е безспорно, че жалбоподателката е уведомена за започналото административно производство, като при проведеното с нея интервю отново е посочила, че актуалния ѝ е адрес е [населено място], [улица], вх. „Б“, ет. 1, ап. 4. Видно е, че същия адрес е посочен и в представената (стр. 114) от нея декларация от 27. 01. 2020 г., като в същото време, изпращаните на този адрес съобщения не се получават от жалбоподателката, въпреки че, както беше посочено по-горе, е уведомена за образуваното производство за прекратяване на статута. В случая очевидно жалбоподателката съзнателно не желае да получава адресираната до нея кореспонденция, поради което и правилно от страна на административния съд е приложена разпоредбата на чл. 76, ал. 5 от ЗУБ.

Доколкото с жалбата се прави искане към съда за възстановяване на срока за обжалване, по което обаче следва да се насрочи делото в открито съдебно заседание, по това искане съдът ще се произнесе отделно, както и по направеното оспорване с доводи за нищожност на постановения административен акт.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 159, т. 5 от АПК, жалбата следва да се остави без разглеждане, а производството по делото да се прекрати частично.

По изложените съображения съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на К. М. А., родена на 07. 02. 1991 г., гражданка на Л., ЛНЧ [ЕГН], ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 1417 / 02. 06. 2020 г. на

зам. председателя на Държавна агенция за бежанците, В ЧАСТТА, в която се иска установяване на незаконосъобразност на акта.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. № 1556 / 2021 г. по описа на Административен съд София – град, I-во отделение – 5 състав, в тази му част.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 7-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ :